

A giccstől felfelé

Kisgrafikák

Az első tanítási nap az iskolákban

Igen ám, mondták többre elolvassán az e tárgyban írt tegnapi cikket, nem igazságtalanul ostorozzuk-e a művészetileg képzetlen embereket giccsgyűben, amikor a mai világ igazán nagy választékot kínál nekik a giccsből, Való igaz. Aki vonzódik az effajta termékekhez, igényeit maradéktalanul kielégítheti. Sokkal inkább, mint aki a század nagy művészeti produktumai iránt érdeklődik. Furcsa helyzet. Az újságok tele vannak a giccseken ellen írt indulatos kifakadásokkal, a kulturális élet „árutérítése” viszont olyan, hogy lépten nyomon ezekbe a selejtes termékekbe ütközünk. Különösen a mozi és a televízió műsoraikat öntötte el ez a külszínre csillogó, lényegét tekintve viszont értékeltelen termék. Nincsenek statisztikai adataink arról, hogy a vetített filmek hány százaléka sorolható a giccse kategóriájába, de hogy túlságosan nagy a számuk, az kétségtelen. Lassan szinte odajutunk, hogy mást se látunk, mint ilyen üres, léha filmeket.

mielőtt ellenpropaganda nem lehet ugyanis hatásos, ha ilyen, ha úgy tetszik, adminisztratív intézkedések — ne félünk ettől — nem követik. Művelődéspolitikánk egyik fontos alapelve, hogy nemcsak azoknak a műveknek adunk nyilvános ságot és fórumot, amelyeket támogatunk, hanem azoknak is, amelyeket megtűnünk. Kérdés, vonatkozzék-e, vonatkozik-e ez a giccsekre vagy csak az igazi művészetre? A pillanatnyi helyzetet tekintve, nem kétséges a válasz: nagyonis vonatkozik. Javaslatunk, amely az MSZMP KB kongresszusi irányelveinek abból a tételéből indul ki, hogy „fontos kérdés a kultúra és a tömegek kapcsolatának továbbfejlesztése” a jelenlegi állapotokkal szemben az, hogy ne vonatkozzék. Ne adjunk zöld utat a giccsekre, mert veszélyes, ártalmas, mert ráfizetünk.

Lényegyet leplező

Nem véletlen, hogy a giccse, egyik fertőző góca a moziban alakult ki. Egy harmadrendű színház operettegyüttesének giccse előadásában különösebb veszély nincs; legtöbbször simán megbukik. Az ilyenféle előadások ugyanis kevés pénzért, sívárdiszettekkel és jelmezekkel kerülnek a közönség elé, nem is a legkiválóbb művészek tolmácsolásában. A közönségnek az ilyen bemutatókon tulajdonképpen csak a „művek” lényege, pusztán giccstartalma jut, ezt a tömény szirupot önmagában ma már senki

színházbajáró ember nem képes elviselni. Egészen más a helyzet a moziban. Ott a giccse világhírű sztárok közreműködése, pompás kiállítás és az a hatalmas technikai apparátus takarja el, amelyet a modern filmtechnika kidolgozott. Ez a lényegyet leplező apparátus legtöbbször olyan kitűnően működik, hogy a néző — elkápráztatva és elkábultva a mozgalmas, színes jelenetekből — csak jóval a vetítés után jön rá, hogy már megingt becsapták, hogy felszínes csillogáson kívül nem kapott semmit. Az igazsághoz hozzátartozik: nem minden néző jön erre rá.

Egy példa

De mit várhatunk a giccse-dömping csökkenésétől? Egyáltalán lehetséges-e ez? valamilyen sikerrel, tehát a tömegek valamiféle közreműködésével megcsinálni? Lehetséges. Példa is van rá, méghozzá kitűnő szemléletes erjű példa. Emlékszünk még arra az érzelmi, indulati tombolásra, aminek nemrégiben a táncdal-fesztiválok kísérték: egy ország énekelte a Kislány a zongoránál című zenei limonádét. Ez a tombolás nem volt teljesen természetes. Mesterségesen, raffinált szervezéssel hozták létre. Mindenki tudja, milyen főlajtást csinált egy-egy ilyen akció előtt és közben a rádió és a televízió. Aztán szerencsére rájöttek, hogy nincs erre szükség. Megcsinálták a Röpülj pávát. S megtörtént, amire a táncdal-fesztiválok idején még a legmegszállottabb néprajongók sem mertek gondolni: a Röpülj pávé műsoraikat egy ország nézte, gyönyörködte és izgulta végig. A nagy siker nyomán sorra születtek a hasonlóan sikeres vállalkozások. Legutóbb például a kecskeméti népzenei fesztivált. Kiderült, hogy a közönség nemcsak az ostoba táncdalokon tud és akar szórakozni. A tánczene nem az az egészségtelen túlbujánzás, amely a tömegek szórakoztatását az utóbbi években jellemezte, ezzel tulajdonképpen megszünt és egészségesebbé vált — reméljük tartósan — légkör, harmónikusabb az árnyak. A tánczene oda került, ahová való: a táncterembe.

Nem reménytelen vállalkozás tehát a giccse elleni fellépés. Csak akarat és elszántság kell hozzá. És persze jól kidolgozott program. Nem értelmetlen vagdalkozásra van ugyanis szükség, hanem átgondolt akciókra. Méghozzá sürgősen. Nem akarunk túlozni, de ahogyan mondani szokták, szinte a tizenkettedik órában vagyunk.

Ökös László

A szegedi Tömörkény István képző- és iparművészeti szakközépiskola kiadásában hagyományosan minden évben megjelenik egy-egy kötet, amelyet oktatóik irányításával a diákok szednek ki, készítenek elő a nyomdának, a gyakorlati foglalkozások óráin.

Az iskola 1970. évi kötetét Kisgrafikák címmel, a tanévnyitóra most jelentették meg. A csaknem 100 oldalas albumban a nyomdai és könyvgrafikai tanszakon 1963. óta végzett, illetve jelenleg is tanuló 19 diák több mint 30 exlibrisét, valamint kisgrafikáját adták közre.

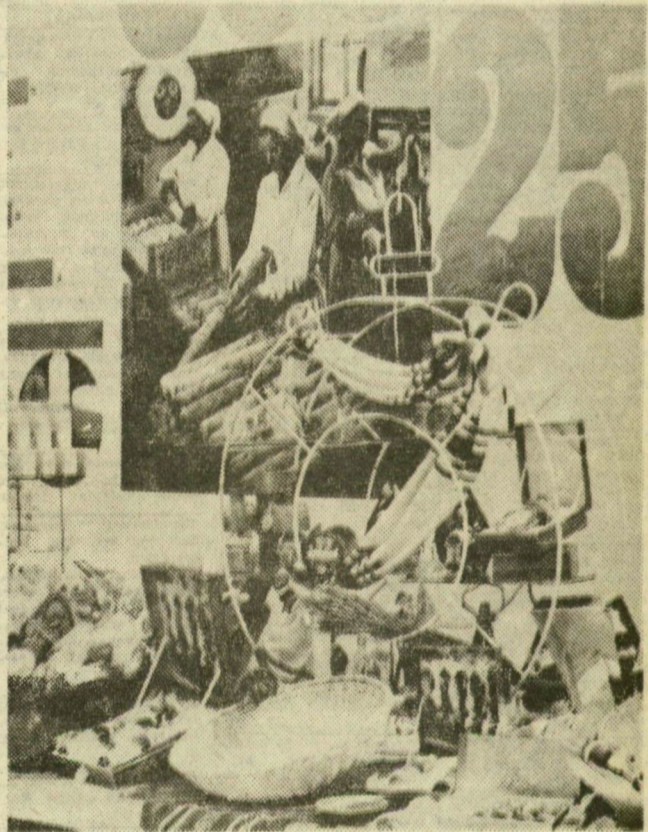
Mezőgazdasági kiállítás — 1970

Pavilonról pavilonra

A 67. Országos Mezőgazdasági és Élelmiszeripari Kiállítás és Vásár nemcsak a lebutóbbi, 1967-ben rendezett kiállítás óta eltelt fejlődést mutatja, hanem egyben dokumentálja hazánk elmúlt negyedszázados eredményét, fejlődését, az elmúlt évek gyökeres átalakító munkáját, s előrehaladást a mezőgazdaságban és élelmiszeriparban. Érdemes megemlíteni, hogy a 25 év alatt búzatermésünk átlaga 13,7 mázsáról 27,1 mázsára nőtt hektáronként. A modern agrotechnika révén az egy traktorra jutó szántóföld tizenhatalcad részére csökkent. Jelenleg mintegy 70 ezer traktor dolgozik és sok helyen komplett gépesítés szolgálja az embert, vagyis a vetéstől a betakarításig mindent az okos gépek végeznek. A traktorállomány 600 ezer ember munkáját vállalja magára. Nőtt az önlétezett terület is, s élelmiszer-gazdaságunk fejlődésére jellemző, hogy exportált termékeink mintegy 70 százaléka feldolgozott áru.

Az idei kiállítás legnagyobb, 1700 négyzetméteres, és legfontosabb mondanivalójú pavilonja a bejáratnál szemben található meg, a főpavilon, Sűrítő Magyarország felszabadulás óta elért fejlődését és benne az élelmiszer-gazdaság szerepét.

A látogatók tablóról, grafikonokról, szemléltető eszközökről győződhetnek meg a magyar élelmiszer-gazdaság hatalmas fejlődéséről, a mezőgazdaság termelési viszonyaiban bekövetkezett átalakulásról, a parasztság megváltozott életéről. E pavilon mondanivalója hat témakör köré csoportosul: így a felszabadulás történelmi jelentősége, a falu társadalmi és gazdasági viszonyainak bekövetkezett változás, a főágazatok termelési eredményei, fejlesztési célkitűzé-

Részlet a főpavilonból

Szabolcs Károlyné felvételei
Idei termés

sei, a mezőgazdasági termelés biológiai, anyagi, technikai feltételének fejlődése, a KGST-ben együttműködő országok mezőgazdasági, élelmiszeripari, erdészeti és faipari kapcsolata, a falusi lakosság megváltozott élete és az élelmiszer és a fagazdaság az elmúlt 25 év képzőművészetében. Többek között itt láthatjuk Fontos Sándor szegedi táj ihletésű képeit és Dér István alkotásait is. A testvéri országok pavilonjai is kitétek magukért. Nagyszerű a Szovjetunió pavilonja, azután említetjük például a bolgárok három hatalmas kör alakú pódiumát, amelyre gyönyörű gyümölcsöket, szőlőt, őszibarackot, körtét, almát, zöldségféléket raktak, a csehszlovákok dekoratív, imponáló pavilonját,

amelyben az automata informálól is találkoztunk, makkarul, németül és orosz nyelven tájékoztatja a látogatót, csupán csak egy gombnyomás szükséges, és máris sorolja a legújabb serb-tenyésztő kísérleti farm adatait, fontosabb mutatóit. Az NDK pavilonjában valószínűleg kis makettországgal találkoztunk. Látható itt a termelés folyamata, a szántástól kezdve a vetésig, növényápolásig, betakarításig, szállításig, egészen a gabonasilókig. A földművelés és növénytermesztés pavilonjában szobrászok, búzakalászok, s a legjobb vetőmagok. Nem hiányzik még a magyar kulacs sem.

Sz. Lukács Imre

Ne vonatkozzék!

Ilyen körülmények között nyilvánvalóan igazságtalanul az úgynevezett oldalról beszél, amelyik a közönségre, a nézőkre vonatkozik. Az intézmények, a műhelyek felelősségéről is szólni kell. Nélkülük ugyanis nem érhető el, hogy az árúbség, a giccseken az a széles terítés, amely manapság mindenfelé tapasztalható, lényegesen és észrevehetően csökkenjen. Sem-

Hirdették, de nincs

Kálmán Imréné (Szent Miklós utca 5/a) arra szeretne választ kapni, hogyan juthatna hozzá az újságban hirdetett 80 literes hűtőszekrényhez. Másnapként érdeklődik az üzletkben, de a válasz mindig az, hogy nincs, de akkor is, ha bordás villanykályhát keres. A Centrum Áruház áruforgalmi osztályának vezetője kérdésünkre elmondta, hogy a hűtőszekrényeket a Jászberényi Hűtőgépgyár hirdette, anélkül, hogy árualapja lenne, ugyanis szállít-

tani nem tud. Az egész országban jelenleg probléma a hűtőgépellátás. Olvasónk bordás villanykályhát ebben a negyedévben, a fűtési idény kezdetére bizonyára kapni fog.

Villanyügy

Bozóki József (Makkosházi utca 21.) háza előtt április 28-a óta nem ég az utcai lámpa. Levelében a sötétség veszélyeiről ír: „Az utca igen forgalmas, végig nagy árok van és az éhes kutyák is itt csavarognak és ijesztgetik a járókelőket”.

Az áramszolgáltató vállalatától kapott tájékoztatás szerint — mint erről már korábban is írtunk — az utcai villanykörteket rendszeresen ellenőrzik, a bejelentések alapján pedig néhány napon belül a hibákat kijavítják. Csupán véletlen folytán fordulhatott elő, hogy huzamosabb ideig sötét volt a Makkosházi utca 21. számú ház előtt. Az illetékesek megígérték, hogy a hibát haladéktalanul kijavítják. Körmöczi András (Tápe, Orgona utca 8.) panaszára,

miszerint Tápén gyakori az áramszünet, azt a választ kaptuk, hogy egyes javítások megkövetelik, hogy időnként nagyobb területen szüneteltesék az áramszolgáltatást. Ez nem tart huzamosabb ideig, azóta bizonyára a tápéták sem „sötétben, néma tévé mellett” töltik esteiket.

Öreges napközije

A nyugdíjas T. J.-né (Szeged) az öregek napközi otthonainak pontos címét kéri. Íme: az I. kerületben Dáni János utca 2—4., a II. kerületben Brüsszeli körút 6., és Acél utca 17., a III. kerületben pedig Úttörő tér 8.

A vegyi áruk értékesítési ideje

A belkereskedelmi miniszter most megjelent rendelete meghatározza egyes vegyi áruk értékesítési idejét. Előírja, hogy állami vállalat, szövetkezet és magánkereskedő belföldi és import kommetikai, háztartási és vegyi árukat csak a gyártási idő, év, hónap, illetve az országba érkezés idejének feltüntetésével lehet forgalomba hozni, a rendelkezésben ugyanakkor meghatározott időn belül. A fogkrém, a szájvíz, a zsíros arckrém, a csomagolt pipereszappan, a hajmosó

szert, a borotvakrém értékesítési ideje például 18 hónap.

Amennyiben az értékesítési idő lejárt után a vegyi áruk minősége teljes értékű — szakértői vélemény alapján — meghatározott ideig még forgalomba hozhatók. A meghosszabbított időt ugyanakkor csak fel kell tüntetni az árun, s erről a vásárlókat is tájékoztatni kell, ugyanúgy mint arról, hogy az érintett cikk már csak csökkentett áron értékesíthető.

Megnyílt

ÚJ HELYEN,
A KÁROLYI UTCAI BÉRHÁZBAN

Központi húscsarnok

Friss lőkehúsok, hentesárúk, tejtermékek és vágott baromfi bő áruválasztékával várják kedves vevőiket a bolt dolgozói.

DK. 1395